

Szobor-sorozat a bányászatról

Beczfalván él idős Szabó István Kossuth-díjas szobrászművész. A Nógrád megyei Tanács megvásárolta A bányász 200 éves története című, 70 darabos sorozatát, és Salgótarjánban, az új művelődési házban kívánja elhelyezni. Az idős mester most Marx Károlyról készíti szobrot.

Munka közben az udvaron

Elkészült a jósvafői barlangbejáró korszerű épülete

A világhírű aggteleki cseppkőbarlang és környéke az idén újabb létesítménnyel gazdagodik. A mintegy 15 kilométer hosszú barlangszakasz jósvafői sziklabejáratánál az elmúlt napokban korszerű — a táj jellegéhez illeszkedő — emeletes üzemű épület készült el. Földszintjén fedett várótermet, emeleti részén pedig 3 vendégszobát rendeztek be. Az idén hasonló bejárat épülettel bővül az aggteleki Baradla-barlang is. Ez az épület annyiban különbözik majd a jósvafőtól, hogy abban automatikus vezérlésű transzformátor állomást is építenek. Az új trafóállomás biztosítja az egész bar-

lang és a 200 férőhelyes új szálloda zavartalan áramellátását. Erdekessége lesz: ha a magyar részen áramkiesés jelentkezik, önműködően átkapcsol és csehszlovák villamosenergiával működik tovább.

Ezeket kívül az ekkor következő hetekben adják át az aggteleki új 200 férőhelyes szállodát. A központi fűtéssel, étteremmel, eszpresszóval ellátott korszerű szállodát a barlangbejáratnál néhány száz méterre építették fel. Ezzel a régi szálló feleslegessé válik, és azt a tervek szerint, barlangmúzeummá rendezik be. Az elképzelések szerint, a volt szállóban előadótermet alakítanak ki, ahol a váratkozó közönség részére barlangismertető előadásokat és filmvetítéseket tartanak, ezenkívül állandó kiállításon mutatják majd be az aggteleki barlangban talált ősmemberi emlékeket, a csodálatos szép cseppkőképződményeket, a földalatti termek állatvilágát.

Mexikói történet

Don Alvarez bárbajtér haza. Felesége boldogan fogadja:

— Hát élsz! Nem sebesültél meg?

— Nem!

— És Don Carlos? Meghalt?

— Nem. Kutya baja!

— Hát nem volt meg a párba?

— Megvolt. De mind a ketten olyan pontosan céloztunk, hogy a golyók felüton találkoztak.

Belépés csak az olvasónak

A perdöntő szakvélemények

Sokan azt hiszik, a bűncselekmények felderítése csupán nyomozói munka. Pedig nem így van. A bűnüldözés bonyolult és szerteágazó munkájában szükség esetén „amatőrök” is részt vesznek, mint például az alábbi esetekben is, amelyek főszereplői a vegyész, az orvosszakértő és az antropológus.

Baleset vagy gyilkosság?

Egy vidéki város határában, az országúton felborult motorkegypár, s mellette súlyos fejsérüléssel, vérző, eszméletlenül embert találtak. A férfi, anélkül, hogy magához tért volna, két héttel később, a kórházban meghalt. Azt kellett eldönteni, közlekedési baleset, vagy gyilkosság történt-e? Bekapcsolódott a nyomozás munkájába B., az Építőanyagipari Kutató Intézet tudományos munkatársa, az ismert vegyészszakértő. B. mindenképp alaposan megvizsgálta a motort. Megállapította, hogy a baloldali gumit lábtartó megrepedt, a másik, a jobb oldali csupán horzsolódott. Mindkét lábtartón szemmel alig látható porszemeket talált, a baloldalin fehér, a másikban szürkét. A vegyésznek a fehér színű porban 0.000001, vagyis: 1 milliommód gramm kalciumot sikerült kimutatnia, a szürke porban viszont semmit. Tehát a két, különféle színű por nem azonos. A továbbiakban azután tisztázódott, hogy a fehér színű por az útszéli, fehérre meszelt útjelző köről, a szürke az országút porából, szennye-

ből származott. A férfi — aki a véralkoholos vizsgálat szerint erősen ittas állapotban ült a motorra — az útszéli kövek ütközve felborult. Nem történt bűncselekmény.

Levelek a másvilágról...

Ez az ügy — az antropológus és az orvosszakértő bravúros közös munkája. N. községben egyik napról a másikra nyomtalanul eltűnt egy ember. Mint utólag kiderült, a részeges, brutális apát, aki ültöztette a családját, felesége és gyermekei közös megegyezéssel meggyilkolták, elásták, majd elhíresztelték, hogy díszszidált. A gyilkos családnak még azt is sikerült megszervezni, hogy a halott apa nevében leveleket írtak külföldről — haza. Hogy, hogy nem, egy idő múlva arról kezdtek beszélni az emberek: ebben az ügyben valami nincs rendben. A pletykákra, a híresztelésekre a rendőrség is felfigyelt, s megindította a nyomozást. A család megijedt. Kiásták a meggyilkolt embert, maradványait elégették. Arról fogalmuk sem volt, hogy az emberi csontvázat úgyszólván lehetetlen nyom nélkül eltüntetni, megsemmisíteni, másrészt arról sem, hogy a szakembernek a holt anyag is beszél. Így nem tulajdonítottak semmi jelentőséget annak a néhány centiméteres csontdarabkáknak, amely az apából megmaradt, s amelyet végül a rendőrség megtalált. Az orvosszakértő és az antropológus a

néhány centis csontdarabból a következőt állapította meg: A maradvány egy 50 évnél idősebb férfi bal lábának combcsont része. Többre nem is volt szükség, néhány hét múlva teljes sikerrel, a család beismerő vallomásával zárult a nyomozás.

A mátrai erdő titka

Néhány évvel ezelőtt egy mátrai üdülőből rejtélyes körülmények között, nyomtalanul eltűnt egy idősebb leány, aki Budapestről érkezett a nyaralóba. A zárkózott, hallgatónjt este még a társalgóban látták, szokása szerint félre vonultan üldögélt, majd felment szobájába, amelyet reggel már üresen találtak. Sem a nyomozás, sem a körözés nem hozott eredményt, az illetőnek nyoma veszett. Három évvel az eltűnés után fakitermelés közben a munkások csontvázat, rejtőkül- és cipőmaradványokat találtak az üdülő melletti erdőben.

A bűnügyi laboratóriumban először az orvosszakértők láttak munkához. Megállapították, hogy a munkások egy 35—43 év közötti nő maradványait találtak meg. A következő kérdés: lehetséges-e, hogy a lelet azonos a három évvel korábban, éppen ezen a környéken eltűnt leánnyal? Erre a kérdésre azonban már a biológiai tudományok kandidátusa, az ismert antropológus, dr. N. válaszolt.

Dr. N. egy sajátos módszert használt: a szuperpozíciós eljárást.

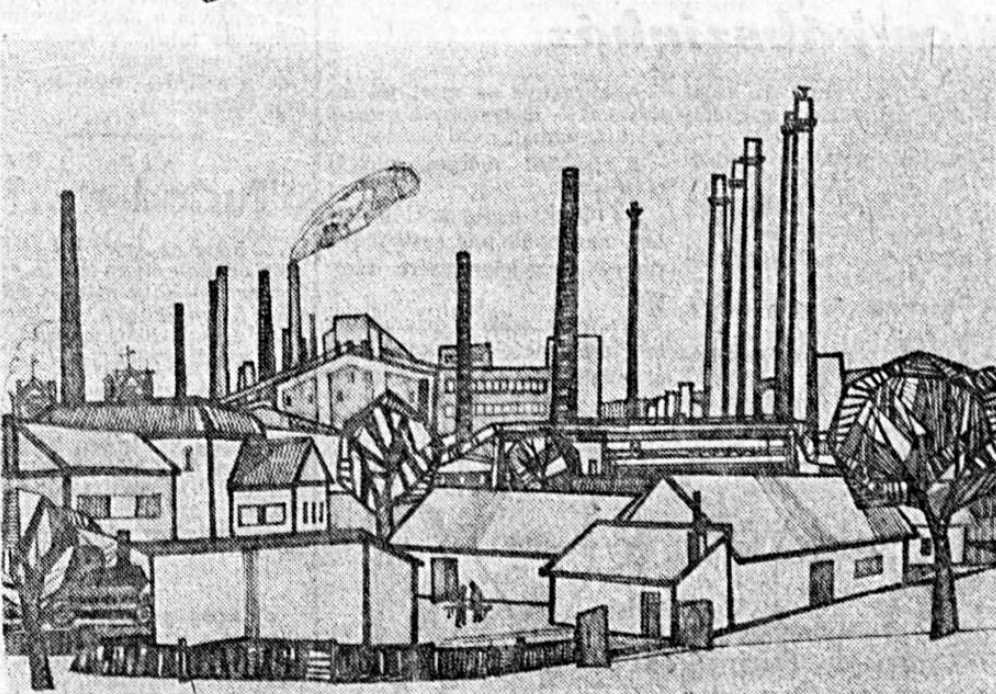
A rendőrség idő közben beszerelte a három évvel ezelőtt eltűnt nő fényképét és jónéhány ma is élő leány, asszony képével együtt átadta a tudósoknak. Az antropológus az erdőben talált koponyáról és a kapott képekről diaposzítívot készített, s minden egyes képet paralell vetítéssel rávetített a koponyáról készült diaposzítívra. Abban az esetben, ha a két diaposzítívon a koponyák vonalai teljesen fedik egymást, megvan a keresett személy. A munka több mint egy hétig tartott, mind kevesebb fénykép maradt a tudós előtt, aki — s ez volt a kontroll — nem tudta, melyik fénykép ábrázol élő, vagy meghalt személyt. A több tucatnyi kép közül végül is a tudós kiválasztotta a mátrai üdülő rejtélyesen eltűnt vendégének arcképét, és kijelentette: az 6 csontdarabjait találták meg az erdőben.

Igy is volt. A nyomozás során kiderült, a családott, emberkerülő, gyengeidegzetű nő, aki már többször próbálkozott öngyilkossággal, az üdülőben ismét elszánta magát. Kiment az erdőbe, és feltehetően még reggel végzett magával.

Korkos Jenő rajza

Balogh László

ÚJ KÉMÉNYEK ÓZDON

Hozzászólások, válaszok, cikkeinkre

Mindenekelőtt örömmel számolunk be olvasóinknak, hogy a lapunkban megjelenő cikkek egyre többen reagálnak. Valami új, fellendülő felelősségérzetet tapasztalunk, az olyan vállalatok és hivatalok reagálásában, amelyeket bírálunk, vagy amelyeknek figyelmét felhívjuk egy-egy visszásságra. Hasonló társadalmi felelősséget tapasztalunk azonban olvasóink magatartásában is, akik egyaránt hozzászólnak emberi sorsokról, vagy közérdekű témáról írott cikkeinkhez. Eszrevételeikkel, helyesléseikkel, tájékoztatásaikkal, sőt, bírálatokkal is feltétlenül segítik munkánkat. Például a

Tokaji apróságok

Elmű íráshoz Ványik Lajosné olvasónk a következő megjegyzéseket fűzte:

— Igaz ugyan, hogy a tokaji fejbőlben kevés a férőhely, de az nem, hogy egyszerre csak fiz személyt tudnak ellátni. Csésze van bőven. Tejet, tejfölt, vaját a nap bármely órájában lehet kapni, mert van hűtőszekrény, ahol tárolhatják. Az is igaz azonban, hogy az üzlet előtt már reggel 5 órakor sorban állnak az emberek. Tudják ugyan, hogy nem kell to- lakodni, mert van tej, de erről már nehéz leszoktatni őket... A fő téren lakom, mindent látok. Szomorú megállapításom, hogy száz idegen vendégből 99 a borkóstolóért keresi és csak egy a tejből...
A megyei Tejipari Vállalat igazgatójától, Melcsok Lajostól pedig a következő választ kaptuk cikkünkre:

— A tokaji tejkiszállítás- sal kapcsolatban intézked- tünk, hogy szerencsi üzemi- nkel reggel fél órával korábban indítsa a tejet szállító gép- kocsi. Így a tej korábban jut el Tokajba. Megjegye- zük azonban, hogy a gépkoc- sik nem vállalatunk tulaj- donában vannak, hanem a TEFU-tól igényeljük. A 8 óra utáni tejkiszállítást az autók kiesése okozta. Ez ügyben már megkerestük a 3. sz. Autóközlekedési Vállalat mis- kolci igazgatóságát és szeren- csi kirendeltségét.

Petróeumos kakao

Elmű jegyzetünkre ugyane- sak a Tejipari Vállalat igazgató- jától kaptuk a következő

magyarázatot: a vállalat na- ponta mintegy 1500 darab palackos tejet és tejterméket forgalmaz. A palackokat gé- pek mossák. Mossás után min- den üveg tisztaságát átvilá- gítással ellenőrzik.

— A valamelyik vásárló ál- tal petróleummal összeszeny- nyezett üveg arra figyelmeztet bennünket, hogy az ellen- őrzéseket még szigorúbbá te- gyük.

Olvasóink közül bizonyára többen emlékeznek még arra a július 5-i glosszánkra, amelyben szóvá tettük, hogy Mezőkövesden az egyik va- sárnap voltak bizonyos

Bosszúságok a vágányoknál,

mert az utasokkal csak ké- sőn és udvariatlanul közöltek: a gyorsvonat egy tehervonat mögé fut be. A gyermekekkel és csomagokkal utazóknak így percek alatt kellett át- ugrálniuk a vagonokon — bosszankodva és balesetve- sélynek téve ki magukat. Zsiga Lajos, a MÁV Mis- kolci Igazgatóságának helyet- tes vezetője közölte: „a jogos panaszt kivizsgáltuk és a fe- lelősen munkáért, a meggon- dolatlan kijelentésért hibás forgalmi szolgálattevőt fele- lősségre vontuk, írásbeli fi- gyelmeztetésben részesítet- tük. A hasonló esetek elke- rülése végett a mezőkövesdi állomásonként elvtársnak is szigorú rendelkezést adtunk ki a személyzet kioktatásá- ra, a mindenkor előrelátó szolgál- lat ellátására, az utastér sza- badon tartására és az utazó- közönség megfélelő időben való tájékoztatására”.

Vigyázat életveszély!

című cikkünk a miskolci utak állapotáról szólt. Lapunkban már közöltük a városi tanács illetékeseinek válaszát. Most Abos Jánosnak, a KPM Mis- kolci Közüti Igazgatója főmérnökének reflektá- rás ismertettük:

— A cikk megjelenésével egyidejűleg igazgatóságunk megtette a szükséges intézke- déseket. A munkákat a megyei főügyész és a rendő- rőrség képviselőivel ellen- őriztom. A cikkben feltüntet-

tett hibák megszüntetése megtörtént, s ezúton is kö- szönöm, hogy az utak álla- potával az Északmagyaror- szági közlekedési felügyel- ség külön cikkben foglalko- zott.

Hat gyermek moslójáról

frott cikkünket július 13-án közöltük. Riportunk színhelyé- ről, a miskolci III. kerületből több levelet is kaptunk. A lakosok felháborodva követel- lik a gyermekeket kismenniz- ni akaró asszony törvényes felelőssége vonását. Kérésü- ket továbbítottuk a tanács il- letékeseihez. A levelek frói ebben az esetben is azt iga- zolták, hogy olvasóinkat nem hagyják közömbösen cikkeink, hogy a társadalmi felelősség- érzet erősödjön. És különösen ezért fogadjuk örömmel és köszönettel a szerkesztősé- günkhöz érkező mind több le- velet.

R. A.